

Mál nr. 164/2008

M og Vátryggingafélagið X v/kaskótryggingar A

Bifreið ekið út af Elliðavatnsvegi þann 01.07. 2008.

Gögn.

- 1) Málskot móttakið 26.08. 2008, ásamt fylgiskjölum.
- 2) Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 16.09. 2008, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila.

Ökumaður bifreiðarinnar missti stjórn á bifreið sinni og ók út af vegi. Ágreiningur er um hvort skerða skuli bótarétt M.

Vátryggingafélagið telur sannað að um hraðakstur hafi verið að ræða, ökumaðurinn hafi viðurkennt að hafa ekið yfir hámarkshraða og þá hafi för á vettvangi gefið til kynna að um hraðakstur hafi verið að ræða. Félagið telur skerðingu uppá þriðjung hæfilega.

M telur bótaábyrgð fyrir hendi sbr. umfjöllun hans í málskotinu.

Haft er efnislega eftir ökumanni A í skýrslu lögreglu m.a. að hann hafi verið á um 70-80 km hraða þegar hann hafi tekið eftir því að eitthvað var á veginum fyrir framan bifreiðina, “hún taldi það hafi verið mús”. Hún hafi því “kippt í stýrið og bifeiðin farið að rása aðeins og hafi hún því hemlað og misst algerlega vald á bifreiðinni”.

Lögreglan getur ummerkja á vettvangi en þá umfjöllun gagnrýnir M í málskotinu.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum verður að telja að ökumaður A hafi ekki miðað ökuhraða við aðstæður. Ökumaðurinn hafði ekki fulla stórn á bifreiðinni sökum of mikils ökuhraða.

Með hliðsjón af framanrituðu og fyrirliggjandi gögnum er bótaábyrgð fyrir hendi sem nemur 2/3 hlutum, en rétt er að skerða bótarétt um 1/3 vegna aksturslags ökumanns bifreiðarinnar.

Niðurstaða.

Bótaskylda er fyrir hendi en skerða ber bótarétt sem nemur þriðjung.

Reykjavík 16. september 2008

Rúnar Guðmundsson hdl.

Dögg Pálsdóttir hrl.

Jón Magnússon hrl.